

Seara târziu

Ina M.

Așază-te pe patul dintre rânduri
Și nu mai scrie ale tale gânduri,
În perne de- amintiri să te afunzi
Când sufletul în brațe îl cuprinzi.
Cu toate c-ai adus jertfă iubirii,
De ce e versul condamnat pieirii?

Poetul treaz visează obosit,
Își caută o stea neconținut
Și recrează luna de departe
Săpând în rime o eternitate.
În ritm de versuri inima tresaltă
Când somnul iar și iar asaltă.

Seara târziu, după o zi prea lungă
Gânduri pustii încearcă și le-alungă,
Adu-ți aminte că ești creator,
Că inimii de tine- i este dor!